

מסורת הש"ס

(א) [ע"י היטב מגילה ה.],
(ב) [לקמן ח.], (ג) לקמן ח.,
(ד) [תוספתא פ"א לקמן ח.],
(ה) צ"א: ושעה אחת, (ו) שנה
הוא י"ב חדש כצ"ל וי"ג
ופשוטה הוא י"ב,

נוסחת הריב"ז

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

הגהות התוספות

1. ז"ל העולם. 2. ז"ל הריני כמכאן. 3. ז"ל ולעולם. 4. ז"ל חמש מאות שנה.

פי' הרא"ש

ואימא שנה. שפעמים צריכין
למלאות חסרון השנה בימים
יש פעמים השנה היא שנ"ג
ימים ופעמים שנ"ד ופעמים
שנ"ה והוה מצי לשנויי
תפשת מרובה לא תפשת שנה
מי מנינן לימים אין משלימין

השנה בימים כי החדש שפעם משלימים אותה בחדש שפעם שנת הלבנה לשנת החמה וממכל שנה ימים להוסיפן על ש' חדשי' ופעמי' יג"ב) ואם אפשר פשוטה בין שהיא מעוברת ומושמע שקבל עליו נזירות העולם וכיון דמצינא לתרוצד יום אין נזיר פחות ל' יום וארוך וכד כמכאן ועד מקום

כל ב

כל כנויי נזירות פרק ראשון נזיר

ויהיה שנ"ג ופעמים שנ"ד

בַּהֲכָה כְּתִיב עַד מִלְחַת
הַיָּמִים אֲמָרִינָן דְּשִׁשְׁלָשִׁים שָׁל
ן לֵה לַיָּמִים אֵלֶּה לְחֻדָּשִׁים:

ואימא שנה מי
דקיסרי אמרי 'אמני'
שנאמר ו'לחדשי ה'
לשנים ולא ימים'
הריני נזיר אחת גדול'
אפילו מכאן ועד ס'
יום: גמ' אמאי והא'
קאמר הכי קאמר א'
כמכאן ועד סוף הה'
מכאן עד מקום פל'
מכאן ועד מקום פל'
נזיר שלשים יום ואם'
ואימא הכא גמי אריכי'
ועד מקום פלוני אמ'
וליהוי כל פרסה ופרס'
דלא מני פרסי וליה'
לא תנן ^אהריני נזיר'
ראשי וכחול הים הה'
אחד לשלשים יום'
קיצותא לא קתני וה'
ימי חי הריני נזיר ע'
אפילו מאה שנה אמ'
נזיר עולם ^באלא
שאני שערות הואיל'
יומי גמי הא כתיב ²
אחד התם לאו דמ'
קאמר יממא וליליא ד'
מפסקי מהדדי רבא
כולי האי שאני התם'
אחת: מתני' הריני'
נזיר ושעה אחת הריני'
כל הני צריכי דאי תנא'
אמטו להכי קמני תר'

הו עשרים אונות לחייב
 קום מנו אוני מחו של כרך
 ע טו וכמו תלמה מי ישי
 חל אחת לשלשים יום דמש
 קתני דליהו כמאן דמקבל
 פלוגי: והסניא. דמסייע
 חל מגלח בראש יו השלשים
 יון כשיער שוקף וכוהל ויה
 חת לשלשים יום: יו רבה
 ח לשלשים חל סאונות
 ח קיבל עליו כשיער הימ
 י מזירות של חל שלשים דה
 סקן מהדדי חל חל דקאח
 משום הכי ליכא למימר כד
 הס. טעמא מאי אמר כ
 ח בללד חל דקאמר וכוהל
 י מיין ועד מקום פלוגי ול
 י: ברתנא אמר הריני נויר
 ח אחת או אחת ומחלה ש
 אחת וכי חזר ואמר ומחל
 שמים חל כמנין הימים
 דאי הוה תני הריני נויר
 י ואמר ויום אחד אלעמא
 י מזירות שלשים: חל י

ה לשני"ג או לשנ"ד או לשנ"ה אבל
למסבירי דחדשים הוא מונה להשוות
זוהו ומוסיפין חדש א' ואה אתה מונה
שנה שפעמים שש בשנה שתי עשרה
זו חדש וזו לשנה האחרת בין שהיא
זאמאי והא עד סוף העולם קאמר
על דרומה לי כאילו הוא עד סוף
שש עד יתום מקום פחות ממאה ל'
לי מלתא דזו קבולתי עד לי נראה לי
קבל עליו נזירות כמנני מני הדר:

(א) וכן פרש"י במגילה דף ה. ב. מסוף לשון רבינו כאן נראה דגריס ולהוי כל יומא ויומא חד מזיר ול"ע.

1

עין משפט
גר מצוה

לד א מיי פ"א מהלכות
קדוש החדש ה' ז:
לה ב מיי פ"ג מה' מזירות
הלכה א סמג לאוין רמג:
לו ג ד מיי שם הלכה ה:
לז ה מיי שם הלכה יא:
לח ו מיי שם הלכה ח:

מורה אור השל

1. הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֵם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֵם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
שְׁמוֹת יב ב
2. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּלְחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד:
בְּרֵאשִׁית א ה

הגהות מהר"ב

רנשבורג

א] בתום ד"ה שנים מי מוין
לימים צתמיה (ושיטה הוא
וכו') ג"צ ושיטתו הוא כל"ל
ועי' א"מ:

לעזי רעש"י

קונטרס "א. חבל ארץ".

מוסף רע"י

מזינ' שאין מרובין קונס ייִם
לשויב' . כגון לשלם קונס ייִם
אויף טועס לעבן, וואס זיין
זאגט מיין לויס, ואס נדר באהא
בייזן אלויר דער אהר צייטן
האט' אפי' שטיין' צו צייטן
יוס שינוט אהמה ייִמיר' על
נימות להבנא ווי אפעמס
עוין' להדיס חסרין מנהיגה
כשער ראשי' לאמריין
מירט שווער ראש קבל עליו
וואס זיין שווער גלייבט צו
לראש מרובין משע חייו ויהא
מנהל כל ימיו אחת גלייב
עוין' (קדוש א.ה.) אפילו
ביאה שרבן כ' איין אהר צו
נדרים . להקדש מירט אריינ
הוא דהיא, מירט דאית ליה
קיתות (קדוש א.ה.)

פי' הרא"ש (המשך)

ולימלא כל פרסה פוסקו ופליי
 נגור אמאנא עד מוסא עליו
 פנייהר ניגמא דקבל עליו
 נמנען נירות דמנן פרסא
 עד מקום עליו ואמתי
 ששער ראש אן סמך וטר
 לאתויר עד קושא דסמנן:
 ח' (ב) אונא ווארט
 חד ניר דהא ודא מנו פריס
 מימא שמו שער מלך מית
 נ' (ג) ששער עליו נירות
 נמנען הימא הירי ניר ששער
 ראשי היוז ניר עולא ששער
 עליו נירות נמנען שער
 ומגלה כל י' וי' ומכא
 קרבנותיו:
 כל מלתא דאן חתי: דבר
 שיש לו קצבה כמו כאן עד
 ששער ששער עליו לא אמרי
 ששער נירות כמנן הימא
 ששכאנא עד קווא חקלא
 נשער ועפר חול דבר שאין
 לו קצבה אן לומר ששער
 עליו נירות א' כמנני א'
 תלתא מן עבר אן חילוק
 ניר ש' כאן כל א' דמאנ'
 נירות א' וי' אמאנ' נמנען
 עד סוף העולם אן פרי
 נגמא פריסא עליו נירות
 ששכאנא עד סוף העולם ומפ'
 דאית לי קיטואה ומלח
 חת שנה אה העולם ושלח

ד הריני נזיר כל ימי חיי
בן
נה או אלף שנים אע"ג דלא
חדא נזיר קיבל עליו: שאני
ד מקום פלוני סדנא דארעא
ד תני הריני נזיר אחת אפירכא
קטנה אחת קאי נמי אסיפא
תא כמכאן ועד סוף העולם:
זירות) הלשונות שאמר קיבל
ירות אחד וכי אמר תו ביום
' יום דיום א' חשוב כלי'